

Zece Acuzații Împotriva Bisericii Moderne

Predicator: Paul Washer

*Mesaj predicat Miercuri, 22 Octombrie, 2008 la Revival Conference, în Atlanta, Georgia.
(titlul original: **Ten Indictments Against The Modern Church**)*

Să venim înaintea Domnului în rugăciune.

Tată, vin înaintea Ta în numele Fiului Tău, Isus Hristos. Doamne, Tu știi toate lucrurile; toate sunt înaintea Ta ca o carte deschisă. Cine poate să își ascundă inima de prezența Ta și de ochiul Tău? Faptele celor mai iscușiți oameni sunt expuse înaintea Ta. Omnisciența Ta nu are limite și dacă n-ar fi fost harul, eu aș fi cel mai îngrozit dintre toți oamenii. Dar există har, din belșug și glorios, revărsat peste cel mai slab dintre oameni și din belșug pentru slava Ta. Tată, Te laud și Te slăvesc și Îți mulțumesc pentru tot ce ești și tot ce ai făcut. Și nu este nimeni ca Tine în ceruri sau pe pământ sau sub pământ. Tu ești Rege și nu este altul. Tu ești Mântuitor și nu împarți acea slavă cu nimeni. Tată, în această seară Tu mă cunoști și îmi cunoști marea mea nevoie de har. De ce sunt aici dacă nu pentru că Tu ai chemat cel mai slab dintre toți oamenii, cel mai de jos dintre frați și pentru ca prin harul Tău, de multe ori, cel mai mic să învețe pe cel mai mare? Acela este întotdeauna cazul meu și Te laud. Te slăvesc. Tată, ajută-ne în seara asta. La adiere cu elocvență, la iad cu inteligență scripitoare, Tată. Lasă ca adevărul să meargă înainte. Lasă ca oamenii să fie schimbați ca starea Bisericii noastre să fie mai glorioasă. Mă rog pentru har peste har și îndurare după îndurare pentru mine și pentru ascultătorii care sunt prezenți aici. Ajută-ne, o Doamne, și vom fi ajutați și ne vom lăuda cu acel ajutor. În numele lui Isus. Amin.

Este un mare privilegiu pentru mine să fiu aici în această seară, un privilegiu excepțional de a sta aici înaintea voastră și de a vorbi despre lucruri ca trezirea, reformarea, lucrarea lui Dumnezeu în poporul Lui și între oameni. Dar în seara aceasta voi împărtăși cu voi o acuzare. O acuzare, dar este o acuzare de speranță.

În timp ce mă rugam cu privire la ce ar trebui să fac la această serie de întâlniri, am ajuns la o concluzie importantă, o mare povară care a fost pusă pe inima mea. Avem nevoie de renaștere. Avem nevoie de o trezire. Dar nu putem pur și simplu să așteptăm ca Duhul Sfânt să coboare și să pună în ordine toată dezordinea făcuta de noi. Avem direcție clară din Cuvantul lui Dumnezeu cu privire la ce a făcut El prin Hristos, cum așteaptă El să trăim, cum așteaptă El să conducem

Biserica Lui. Și le face puțin bine oamenilor să strige pentru manifestări extrabiblice când principiul biblic este încălcat peste tot în jurul nostru.

Vreau să știți aceasta: diavolul și oamenii răi nu au nevoie să se opună prea mult unui om care se roagă pentru trezire dacă el nu muncește de asemenea și la reformare. Ni s-a dat adevărul și nu putem pur și simplu să facem ce este drept în ochii noștri și apoi să așteptăm ca Duhul Sfânt să coboare și să binecuvânteze eforturile noastre.

Când ne uităm în Vechiul Testament vedem că lui Moise îi este dată o explicație foarte, foarte detaliată cum să construiască templul. Acum, a fost aceasta dată de dragul lui Moise sau de dragul Bisericii? Cred că ceea ce este explicat aici este că Dumnezeu este specific în voia Lui și că noi nu trebuie să presupunem că putem lua cel mai mic detaliu și să îl ignorăm.

Acum, știu că sunt un om fragil și știu că sunt lovit de multe slăbiciuni, dar am o acuzare și nu o pot numi acuzarea MEA pentru că cine sunt eu să acuz pe cineva? Și nu îmi permit să o numesc acuzarea lui Dumnezeu deoarece cum pot presupune eu pe numele Lui? Dar voi spune aceasta: Când mă uit la Biserică și o compar cu Scriptura, văd că sunt câteva lucruri care trebuie să se schimbe. Eu nu sunt Martin Luther. Acestea nu sunt 95 de declarații bătute în cuie pe ușa din Wittenburg, dar aceasta este o povară pe inima mea și trebuie să o împărtășesc. Trebuie să o împărtășesc.

Acum dați-mi voie să spun aceasta. Ceea ce voi spune va mânia pe unii din voi, dar dați-mi voie să vă avertizez. Poate fi adevărat că voi mă veți putea acuza de aroganță. Poate fi adevărat că nu vă place expunerea mea. Am fost de multe ori arogant și de multe ori am transmis adevărul într-un mod greșit, dar nu lăsați ca aceasta să fie o scuză pentru voi. Întrebarea este: Ce spun eu, este adevărat? fie că este transmis printr-un mesager imperfect fie că nu. Alții dintre voi vă veți bucura de ceea ce auziți și veți vrea să spuneți "Amin", și poate să ridicați mâinile. Dar nu faceți asta pentru că noi toți purtăm o măsură de vină. Și dacă ați atins o anumită stare spirituală, atunci aș spune ceea ce fratele meu a spus: "Ce ai tu ce să nu fi primit și dacă ai primit, de ce te lauzi?" N-ar fi mai bine să Îl lauzi pe Dumnezeu în umilință? Dacă ești un slujitor mai tânăr, nu vreau să fi prins în aceste adevăruri și să le duci înapoi și să tulburi biserica ta fără dragoste. Ți-aș da o sugestie: să vezi că genunchii tăi sângerează înainte de a începe orice fel de reformare. Și dacă ești un slujitor mai bătrân, slujindu-L pe Domnul de mulți, mulți ani, îți cer să nu fi arogant. Un rege bătrân prost poate învăța de la cei mai slabi servitori ai săi. Și de asemenea îți cer aceasta: ai curajul să schimbi totul chiar dacă este ultima zi a vieții tale, măcar poți merge în glorie știind că ai încercat o reformare care a fost biblică. Și voi spune asta ca o avertizare pentru cei mai în vârstă.

Acum, ascultați-mă cu atenție. Știu observația din 1 Timotei capitolul 5, a modului în care trebuie să mă adresez vouă și deci mă adresez astfel, dar se petrece o mare trezire în această țară și nu numai în această țară ci și în Europa unde am fost și în America de Sud și în multe alte locuri, văd oameni tineri întorcându-se la stâncă din care am fost ciopliți. Ei citesc Spurgeon și Whitefield. Ei încă ascultă pe Ravenhill și pe Martin Lloyd-Jones și pe Tozer și pe Wesley și este o mișcare mare, incredibilă. Doar pentru că mijloacele media populare și 'Christianity Today' nu au descoperit ce se petrece, vreau să știți că acum 15 ani n-aș fi visat că voi vedea trezirea pe care o văd, nu prin slujirea mea, dar merg în diferite locuri și văd ce face Dumnezeu fără nici una din slujirile noastre. Fie că este Olanda, o mie de tineri declarând "Lucrurile trebuie să se

schimbe", strigând toată noaptea în rugăciune pentru puterea lui Dumnezeu și adevărul Scripturii, fie America de Sud recunoscând că ei au fost așa de influențați de psihologie și de toate felurile de tehnici superficiale cu privire la evanghelizare venite din America și acum plângând și frânți merg înapoi și își evanghelizează propriile biserici, fie orașul din interiorul Statelor Unite unde am stat câteodată până la două și trei dimineața discutând teologie cu tineri afro-americani din cartier pe care Dumnezeu îi va ridica să predice mai mult decât oricine își va putea imagina în ziua de azi.

Este o trezire. Și voi spune asta cu delicatețe. Mulți oameni peste 40 de ani nici măcar nu au idee despre aceasta. Mulți dintre tinerii care se întorc la vechii oameni și la vechile căi și la adevărurile care au adus trezire din nou și din nou în această lume, mulți dintre acești tineri sunt foarte tineri. Și ei vor merge la pastorii lor, vor merge la liderii lor și vor spune: "Uite ce am descoperit. Uite ce s-a întâmplat în Țara Galilor. Uite ce s-a întâmplat în Africa. Uite asta și uite cealaltă și uite această învățătură. Este absolut extraordinar." Și cei mai mulți dintre ei o vor întoarce sau vor spune: "Nu este cu nimic diferit față de ce predic de 25 de ani," când, de fapt, este complet diferit față de ce predică ei de 25 de ani.

Așa că este nevoie să fim foarte, foarte atenți să înțelegem că Dumnezeu face o lucrare. Și Acela care a început o bună lucrare, o va isprăvi. Mulți oameni au ideea că ei se vor ruga pentru o trezire. Și alți oameni spun, "Trezirea va veni fie că te rogi fie că nu." Eu nu sunt în nici una din acele tabere. Dar știu asta. Când văd bărbați și femei și tineri peste tot în lume rugându-se pentru o trezire, pentru mine acestea sunt primele roade ale trezirii. Și pot să mă bazez pe faptul că Acela care a dat acele prime roade va aduce întreaga recoltă.

Acum vreau să ne uităm la 10 acuzații, dacă vom avea timp, lucruri pe care cred că trebuie să le schimbăm.

În primul rând, **prima acuzare:** *O negare practică a suficienței Scripturii*, în special denotația mea; o negare practică a suficienței Scripturii. 2 Timotei 3:15 : "din pruncie cunoști Sfintele Scripturi care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună."

În ultimele câteva decade a fost o mare bătălie cu privire la inspirația Scripturii. Acum, unii dintre voi nu ați făcut parte din acea bătălie, dar mulți dintre noi din denotațiunile mult mai liberale cu siguranță au făcut parte din ea, o bătălie pentru Biblie!

Dar este o singură problemă. Când ajungi ca om să crezi că Biblia este inspirată, tu te-ai luptat doar jumătate din bătălie pentru că înrebarea nu e doar: este Biblia inspirată, este ea infailibilă? Ci întrebarea majoră care îi urmează acesteia și la care trebuie dat răspuns e: Este Biblia suficientă sau trebuie ca noi să aducem fiecare așa-numita știință socială și studiu cultural pentru a ști cum să conduci o biserică? Aceasta este o întrebare majoră.

Științele sociale, în opinia mea, au luat prioritate în fața Cuvântului lui Dumnezeu în așa mod încât cei mai mulți dintre noi nici nu putem măcar vedea. Așa de mult s-a strecurat în Biserica

noastră, în evanghelizarea noastră și în misiologia noastră încât abia mai poți numi creștin ceea ce facem noi. Psihologia, antropologia, sociologia au devenit influențe de bază în Biserică.

Cu câțiva ani în urmă, cu mulți ani în urmă când eram la seminar, îmi amintesc că un profesor a venit și a început să deseneze urme de pași pe tablă. Și cum i-a înșirat el de-a lungul tablei, apoi s-a întors la noi toți și a spus doar atât: "Aristotel umblă pe coridoarele acestei instituții. Păziți-vă, pentru că eu aud pașii lui mai clar decât pe cei ai apostolului Pavel și a grupului de oameni inspirați care erau cu el și chiar a Domnului Isus Hristos Însuși."

Am ajuns să credem că un om al lui Dumnezeu poate administra anumite zone mărunte din viața Bisericii, dar când realmente se ajunge la greu, e nevoie să mergem la experți sociali. Asta este o minciună absolută. Spune aici în Scriptură că omul lui Dumnezeu trebuie să fie echipat, desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună. Ce are de a face Ierusalimul cu Roma? Și ce avem de a face noi cu toate aceste științe sociale moderne care au fost de fapt create ca protest împotriva Cuvântului lui Dumnezeu? Și de ce evanghelizarea și misiunile și așa-numita creștere a bisericii este mai mult modelată de antropolog, de sociolog și de studentul Bursei de Valori care se conformează cu fiecare tendință culturală?

Toată activitatea din biserica noastră trebuie să fie bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu; toată activitatea din misiuni bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Activitatea noastră misionară, activitatea noastră din biserică, tot ce facem trebuie să curgă de la teolog și de la exeget, de la omul care își deschide Biblia și are o singură întrebare: Care e voia Ta, o Doamne? Noi nu trebuie să trimitem chestionare la oameni carnali pentru a afla ce fel de biserică ar frecventa ei. O biserică trebuie să fie prietenoasă cu căutătorul, dar biserica trebuie să recunoască că există un singur Căutător. Numele lui este Dumnezeu și dacă vrei să fii prietenos cu cineva, dacă vrei să găzduiești pe cineva, găzduiește-L pe El și Slava Lui chiar dacă este respins de toți ceilalți. Noi nu suntem chemați să construim imperii. Noi nu suntem chemați să fim exagerați. Noi suntem chemați să Îl preamărim pe Dumnezeu. Și dacă dorești ca Biserica să fie altceva decât un popor ales, atunci dorești ceva ce Dumnezeu nu dorește.

Vreau să ascultați pe Isaia doar pentru un moment, capitolul 8. Ascultați ce spune el. "Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe ceice cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, cari șoptesc și bolborosesc”... "

Aceasta este o definiție sau o ilustrație perfectă a științelor sociale și a adevăraților guru în ce privește creșterea bisericii și toate celelalte, pentru că tot la doi sau trei ani toate teoriile lor majore se schimbă. Nu numai privitor la ce este un om sau cum îl redresezi, dar și privitor la ce este o biserică și cum o faci să crească. La fiecare doi sau trei ani există câte un alt capriciu care vine pe linia a ceea ce poate transforma biserica ta în ceva super în ochii lumii.

Chiar recent unul dintre cei mai mari sau cei mai renumiți experți în creșterea bisericii a spus că a descoperit că a fost total greșit în întreaga sa teorie. Dar în loc să se îndrepte spre Scriptură, pe genunchi, frânt și plângând, el pleacă să găsească o altă teorie.

Ei nu dau nici un cuvânt clar. Spune aici în Isaia, "Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeu său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii?" Ar trebui noi, ca oameni bisericești, ca

predicatori, ca pastori, ca creștini, ar trebui noi să mergem și să cerem sfatul celor morți spiritual pentru cei pe care Duhul Sfânt i-a adus la viață? Categorie nu, categoric nu.

A doua acuzare: *O ignoranță față de Dumnezeu.* Uneori sunt rugat, "Frate Paul, te rog vino și ține o serie de o săptămână despre atributele lui Dumnezeu." Și de multe ori spun așa: "Păi.. bine; frate, dar te-ai gândit bine la aceasta?" El spune: "La ce te referi dacă m-am gândit bine?" "Păi, este foarte controversat subiectul pe care îl propui... pe care mi-l dai să merg și să îl învăț în biserica ta." El spune, "Ce vrei să spui prin 'este controversat'?" "Vreau să spun că este Dumnezeu. Noi suntem creștini. Asta este o biserică." "Ce vrei să spui prin 'este controversat'?" Am spus, "Dragă pastore, asculta-mă. Când încep să învăț oamenii despre dreptatea lui Dumnezeu, despre suveranitatea lui Dumnezeu, mânia lui Dumnezeu, supremația lui Dumnezeu, slava lui Dumnezeu, câțiva dintre cei mai gingași și cei mai bătrâni membrii din biserică se vor ridica și vor spune ceva de genul: "Acela nu e Dumnezeuul meu. Nu aș putea niciodată iubi un Dumnezeu ca acela." Pentru că ei au un Dumnezeu pe care și l-au făcut cu propria lor minte și ei iubesc ce au făcut."

Ieremia 9:23-24: "Așa vorbeste Domnul, "Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște."

Psalmul 50 "Ți-ai închipuit", Dumnezeu spune: "Ți-ai închipuit că Eu sunt ca tine. Dar te voi muștra, și îți voi pune totul sub ochi! Luați seama dar, voi care uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfâșii, și să nu fie nimeni să vă scape."

Acum, care este problema aici? Este o lipsă a cunoașterii lui Dumnezeu. Mulți dintre voi, probabil gândiți, "O, să vorbești despre atributele lui Dumnezeu și despre teologie, este ceva prea înalt, ca un turn de fildeș care nu are nici o aplicație practică." Ascultați-vă pe voi înșivă vorbind și spunând că cunoașterea despre Dumnezeu nu are nici o aplicație practică. Știți de ce toate librăriile voastre creștine sunt pline cu cărți despre autoajutorare și despre '5 moduri de a face cutare lucru' și '6 moduri de a fi evlavios' și '10 moduri ca să nu cazi'? Pentru că oamenii nu Îl cunosc pe Dumnezeu. Și deci trebuie să li se dea tot felul de instrumente mici și banale ale cârnilor pentru a-i face să meargă așa cum trebuie să meargă oile.

1 Corinteni 15:34 "Veniți-vă în fire, cum se cuvine, și nu păcătuiți! Căci sunt între voi unii, care nu cunosc pe Dumnezeu: spre rușinea voastră o spun." De ce este păcătuirea asta excesivă chiar și în poporul lui Dumnezeu? O lipsă de cunoaștere a lui Dumnezeu.

Acum dați-mi voie să vă pun o întrebare: Când ați luat parte ultima dată la o conferință despre atributele lui Dumnezeu? Când a fost ultima dată când, ca și pastor, ai propovăduit un an întreg despre cine este Dumnezeu? Cât din toată învățătura care este dată în America săptămânal are ceva de a face cu cine este Dumnezeu? Și apoi ne mirăm. Nu e așa că este simplu să mergi odată cu valul, să urmezi pe oricine altcineva și apoi într-o zi auzi ceva de genul acesta și dintr-o dată zici, "Nici nu-mi amintesc măcar când m-a învățat cineva despre atributele lui Dumnezeu!?" Nu-i de mirare că suntem un popor așa cum suntem.

Să Îl cunoști pe El, despre asta este vorba. Asta este viața veșnică. Și viața veșnică nu începe când treci pe porțile slavei. Viața veșnică începe cu convertirea. Viața veșnică este să Îl cunoști

pe El. Tu crezi cu sinceritate că vei fi înfiorat să intri pe porțile de mărgăritar și să te plimbi pe străzile de aur pentru o eternitate? Motivul pentru care nu-ți vei pierde mintea în eternitate este acesta. Este Unul acolo care este infinit în glorie și tu vei petrece o eternitate de eternități descoperindu-L și niciodată nu îți vei pune brațele nici măcar în jurul poalei muntelui Său. Începeți acum! Atât de multe lucruri vreți să știți și să faceți și toate cărțile... Scoateți o carte despre Dumnezeu, aceasta [Biblia], și studiați-o ca să-L cunoașteți. Ca să-L cunoașteți.

Duminică dimineața... din cauza tuturor acestor lucruri, v-aș spune că ar fi mai bine nici măcar să nu avem o duminică dimineața. Duminică dimineața este cea mai mare oră de idolatrie a Americii din toată săptămâna. Pentru că oamenii nu se închină Singurului Dumnezeu Adevărat – marea masă cel puțin – ci se închină unui dumnezeu întocmit de propriile lor inimi, de firea lor, mecanisme satanice și inteligență lumească. Ei au făcut un dumnezeu exact ca ei înșiși și el arată mai mult a Moș Crăciun decât a Yahve. Nu poate exista teamă de Domnul între noi pentru că nu există nici o cunoștință despre Domnul în mijlocul nostru.

A treia acuzare: *Un eșec în a numi direct maladia omului.* Când mă uit în Romani - care este una dintre cărțile mele preferate din Biblie, nu este o teologie sistematică, dar dacă ai putea spune că vreo carte din Biblie este o teologie sistematică, atunci cartea Romani ar fi cea mai apropiată. Nu este uimitor că Pavel consacră primele trei capitole din acea carte căutând să facă un singur lucru? Să aducă toți oamenii sub condamnare. Dar nu acea condamnare este tema majoră în teologia sa. Nu este sfârșitul sau scopul lui final. Este un mijloc de a aduce mântuire cititorilor lui pentru că oamenii trebuie aduși la o cunoștința de sine înainte ca ei să își predea sinele lui Dumnezeu.

Oamenii sunt de o așa manieră decăzută acum încât trebuie să le tai absolut orice speranță în fire înainte de a putea fi aduși la Dumnezeu. Este important în toate, dar în mod special este important în evanghelizare.

Îmi aduc aminte, aveam 21 de ani și numai ce fusesem chemat să predic și am intrat într-un magazin vechi unde obișnuiau să vândă costume pentru slujitori la jumătate de preț. Făceau asta de 50, 60 de ani. Și am intrat acolo și mă uitam după un costum din Paducah, Kentucky și dintr-o dată ușa s-a deschis. Am auzit sunetul clopoțelului. Ușa s-a închis. Acolo stătea un om bătrân, bătrân. Niciodată nu i-am prins numele, dar când a intrat s-a uitat direct la mine. El a spus: "Băiete, ai fost chemat să predici, nu-i așa?" Am spus, "Da, domnule." Era un bătrân, bătrân evanghelist. El a spus, "Vezi tu acea clădire care este chiar afară din această clădire?" Am spus, "Da." El a spus, "Obișnuiam să predic acolo, Duhul lui Dumnezeu cobora și sufletele erau salvate." Eu am spus, "Domnule, vă rog povestiți-mi despre aceasta." A spus, "Nu a fost nimic din evanghelizarea din ziua de azi." A zis, "Predicam două sau trei săptămâni și nu faceam nicio invitație omului păcătos. Noi aram și aram și aram și aram inimile oamenilor până ce Duhul lui Dumnezeu începea să lucreze și să zdrobească inimile lor." Am spus, "Domnule, cum știați când venea Duhul lui Dumnezeu să zdrobească inimile lor?" Și el a zis, "Păi, să-ți dau un exemplu." El a spus, "Cu zeci de ani în urmă am intrat în acest magazin să cumpăr un costum. Cineva îmi dăduse 30 de dolari și spusese, "Predicatore, mergi și cumpără-ți un costum mâine." Și când am intrat pe ușă, tânărul cleric care avea grijă de magazin s-a întors și s-a uitat la mine și când s-a uitat la mine a căzut pe podea și a strigat, "Cine poate salva un păcătos ca mine?" Și am știut că Duhul lui Dumnezeu coborâse peste acel loc."

Acum noi doar mergem și le vorbim, le dăm trei întrebări de probă și îi întrebăm dacă vor să facă o rugăciune și să îi ceară lui Isus să intre în inima lor și facem un dublu fiu al iadului care niciodată nu va mai fi deschis la Evanghelie datorită minciunii religioase pe care noi, ca evanghelici, am scos-o pe gură.

Voi spune ceva ce Leonard Ravenhill obișnuia să spună. "Acum înțelegeți de ce predic într-o mulțime de locuri, o dată." Dar acesta este adevărul. Când tratăm superficial păcatul, în primul rând noi luptăm împotriva Duhului Sfânt. "Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul."

Există predicatori foarte populari astăzi care sunt mai interesați de a-ți oferi cea mai bună viață acum decât sunt de eternitate. Și ei se laudă cu faptul că ei nu menționează păcatul în predicarea lor. Vă pot spune asta. Duhul Sfânt nu are nimic de a face cu slujirea lor dacă nu cumva lucrează împotriva. Acesta ar fi singurul lucru. De ce? Când un om spune că slujirea lui nu are de a face deloc cu păcatul omului, Duhul Sfânt are. Este o lucrare elementară a Duhului Sfânt de a veni și a convinge lumea de păcat. Așa că să știți aceasta: când nu te ocupi în mod specific, cu pasiune, cu dragoste de oameni și de condiția lor depravată, Duhul Sfânt nu este nicăieri în jurul tău. De asemenea suntem amăgitori când ne ocupăm de problema oamenilor în mod ușor ca și păstorii din zilele lui Ieremia. "Leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicând: "Pace! Pace!" Și totuși nu este pace!" Noi nu suntem doar amăgitori, dar suntem imorali, ca un doctor care își neagă jurământul lui Hipocrate pentru că nu vrea să spună cuiva vești rele pentru că crede el că acea persoană se va supăra pe el, se va mânia pe el, va fi tristă. Așa că nu îi spune vestea cea mai necesară pentru a-i salva viața.

Aud predicatori astăzi, ei spun, "Nu. Nu,nu,nu,nu,nu. Tu nu înțelegi, frate Paul. Noi nu suntem ca oamenii de pe vremea lui John și Charles Wesley. Noi nu suntem ca și cultura căreia i s-au adresat Whitefield sau Edwards. Noi nu suntem așa de viguroși cum sunt ei. Noi suntem zdrobiți. Noi nu avem atâtea pretenții de sine. Noi suntem slabi. Noi nu putem purta asemenea predicare." Ascultați-mă. Ați studiat vreodată viețile acestor oameni? Ceea ce au predicat ei niciuna din culturile lor nu a putut purta. Nimeni nu a fost vreodată în stare să sufere predicarea Evangheliei. Ei fie se vor întoarce împotriva ei cu ferocitatea unui animal fie se vor converti. Și ca să vă spun un lucru despre noi care „suntem mai slabi și nu avem atâtea pretenții de sine”, țara noastră și lumea asta este invadată de această maladie distrugătoare a pretenției de sine. Cea mai mare problemă a noastră este că ne respectăm eul mai mult decât Îl respectăm pe Dumnezeu. Noi suntem de asemenea hoți când nu vorbim prea mult despre păcat. Noi suntem hoți.

Dați-mi voie să vă pun o întrebare. În după-masa aceasta, dimineața aceasta, unde s-au dus toate stelele? A venit vreun uriaș cosmic cu un coș și le-a cules pe toate și le-a aruncat în el și le-a dus într-un alt loc? Unde s-au dus toate stelele dimineața asta? Ele erau acolo, dar noi nu le-am putut vedea. Dar apoi cerul s-a întunecat din ce în ce mai tare și când noaptea s-a făcut neagră ca smoala stelele au apărut în întreaga lor splendoare.

Când refuzi să propovăduiești despre depravarea radicală a oamenilor este imposibil să îi aduci slavă lui Dumnezeu, lui Hristos și crucii Sale pentru că crucea lui Isus Hristos și slava din ea este cel mai mult amplificată când este pusă în fața fundalului depravării. Ea a iubit mult pentru că i se iertase mult și știa cât de mult i se iertase pentru că știa cât de rea fusese. O, noi ne temem să spunem oamenilor despre răutatea lor. Și ei nu Îl pot iubi pe Dumnezeu din cauza aceasta. Le-am

furat oportunitatea de a se lauda nu în ei înșiși, ci să urmeze observația, "Cine se laudă, să se laude în Domnul."

A patra acuzare: *O ignoranță a Evangheliei lui Isus Hristos.* Vreau să vă spun în seara asta că această țară nu este împietrită față de Evanghelie. Ci este ignorantă față de Evanghelie pentru că cei mai mulți din predicatorii ei sunt așa. Și dați-mi voie să repet asta. Maladia în această țară nu sunt politicienii liberali, rădăcina socialismului, Hollywood-ul sau orice altceva. Ci este așa-numitul pastor evanghelic al zilelor noastre și predicatorul zilelor noastre și evanghelistul zilelor noastre. Acolo se găsește maladia. Noi nu cunoaștem Evanghelia. Am luat Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu și am redus-o la 'patru reguli spirituale' și 'cinci lucruri pe care Dumnezeu vrea să le știi' cu o mică rugăciune superstițioasă la sfârșit și dacă cineva o repetă după noi cu destulă sinceritate, noi îl declaram popește născut din nou. Am schimbat regenerarea cu decizionismul.

În primul rând sunt uimit după ce vorbesc despre ceea ce o să vreau să vorbesc și aici pentru doar câteva minute, cât de mulți credincioși evlavioși, care umblă de 30 și de 40 de ani în credință, vin la mine cu lacrimi zicând, "Frate Paul, n-am mai auzit asta niciodată în viața mea." Și încă asta este doctrina istorică a răscumpărării, a împăcării.

Vezi, când vorbești despre Evanghelie, dragul meu prieten, hai s-o vedem limpede. Evanghelia începe cu natura lui Dumnezeu și merge de acolo până la natura omului și căderea acesteia. Și de acolo, acei doi mari stâlpi ai Evangheliei vin să stabilească pentru noi ceea ce ar trebui să fie numit și cunoscut în gura fiecărui credincios, ca marea dilemă. Care este acea dilemă? Dacă Dumnezeu este drept, El nu te poate ierta. Cea mai mare problemă din toată Scriptura este aceasta: Cum poate Dumnezeu să fie drept și în același timp să justifice omul păcătos, când Scriptura peste tot spune – voi lua în special un text din Proverbe – "Cel ce iartă pe vinovat, este o scârbă înaintea Domnului." [Prov 17:15] Și în plus toate cântecele noastre creștine se laudă cum Dumnezeu justifică pe cei păcătoși. Asta este cea mai mare problemă. Asta e acropola credinței creștine, așa au spus Martyn Lloyd-Jones și Charles Spurgeon și oricine a citit Romani 3. Vedeți, trebuie să prezentăm asta înaintea oamenilor. Marea problemă este că Dumnezeu este cu adevărat drept și toți oamenii sunt cu adevărat răi. Dumnezeu ca să fie drept trebuie să condamne omul păcătos. Dar apoi Dumnezeu, pentru propia Sa glorie, în dragostea Lui mare cu care ne-a iubit, Și-a trimis Fiul care a umblat pe pământul acesta ca un Om perfect. Și apoi potrivit cu planul veșnic al lui Dumnezeu, a mers la acea cruce. Și pe acea cruce El a purtat păcatul nostru și stând în locul legii poporului Său, îndurând vina noastră, El a devenit blestem. "Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă." Hristos ne-a răscumpărat din blestem devenind blestem în locul nostru.

Atât de mulți oameni au această vedere romantică, fără putere despre Evanghelie, că Hristos este atârnat acolo pe lemn suferind sub rănilor Imperiului Roman și Tatăl nu a avut curajul moral să îndure suferința Fiului Său așadar Și-a întors spatele. NU!! El Și-a întors spatele pentru că Fiul Său a devenit păcat. Și atât de mulți, când El este în grădina și exclamă, "Depărtează de la Mine paharul acesta" oamenii speculează, "Păi, ce era în pahar? O, era crucea romană. Era biciul. Erau cuiele. Erau toate astea și toate celelalte." Nu vreau să răpesc din suferințele fizice ale lui Hristos de pe acea cruce, dar paharul a fost paharul mâniei lui Dumnezeu Tatăl care fusese turnat peste Fiul Său. Cineva a trebuit să moară, purtând vina poporului lui Dumnezeu, părăsit de Dumnezeu

prin dreptatea Sa și zdrobit sub mânia lui Dumnezeu, pentru că Domnul a găsit cu cale să Îl zdrobească.

Am fost în Germania cu ceva timp în urmă, de fapt într-un seminar nemțesc din Europa și era acolo o carte "Crucea lui Hristos" - nu era cartea lui John Scott, era alta. Am scos-o și am început să citesc și iată ce spunea ea: "Tatăl Și-a plecat ochii din cer la suferința pricinuită Fiului Său de mâinile oamenilor și a socotit-o ca plată pentru păcatul nostru." Este o erezie. Acum, acea suferință fizică, acea pironire pe cruce, toată aceea a făcut parte din mânia lui Dumnezeu. A trebuit să fie un sacrificiu sângeros. Nu voi răpi nimic din asta. Dar, prietenul meu, dacă te oprești acolo, tu nu ai Evanghelia.

Și dă-mi voie să te întreb. Când este predicată Evanghelia astăzi și când este împărtășită în evanghelizarea personală din ziua de azi, auzi vreodată lucrurile pe care ți le-am spus mai înainte? Aproape niciodată. Niciodată nu este făcut clar faptul că Hristos a putut să răscumpere pentru că El a fost zdrobit sub dreptatea lui Dumnezeu și satisfacând dreptatea divină prin moartea Sa, Dumnezeu este acum drept și justifică pe cei păcătoși.

Simplificare excesivă a Evangheliei. Ne mirăm de ce nu are putere. Ne întrebăm de ce... Ce s-a întâmplat? Vă voi spune. Când lași în urmă Evanghelia și nu mai este nici o putere în pretinsul tău mesaj evanghelic, atunci trebuie să recurgi la toate trucurile mici ale meseriei, care sunt folosite din belșug astăzi ca să convertească oamenii și noi toți știm că majoritatea, chiar toate nu funcționează.

Dragul meu prieten, dă-mi voie să spun asta. Cu câțiva ani în urmă, terminând seminarul, a trebuit să iau o decizie dacă să merg sau nu la doctorat. Dumnezeu, pentru a-mi salva viața spirituală, m-a trimis în mijlocul junglei din Peru, cât de departe posibil de lumea academică. Și acolo am început să realizez un lucru. Cum spunea Spurgeon, "Oameni mai mari, cu minți mai luminate ca a mea, au abordat această doctrină a celei de-a doua veniri, dar fără rezultat. Este o doctrină măreață și puternică." El a spus, "Mă voi îndrepta spre aceasta: să caut să înțeleg ceva din Isus Hristos și El crucificat."

Dați-mi voie să vă spun asta. Este ceea ce... Mă supără atât de mult când oamenii tratează Evanghelia slăvită a lui Hristos ca și când ea a fost primul pas în creștinism, care ia doar aproximativ 10 minute de consiliere și apoi treci la lucruri mai mari. Asta arată cât de patetici suntem în cunoștința noastră despre lucrurile lui Dumnezeu. Prietenul meu, în ziua celei de-a doua veniri vei înțelege absolut totul despre a doua venire, dar vei fi într-o eternitate de eternități în cer și nici măcar nu vei începe să înțelegi slava lui Dumnezeu de pe Calvar. Despre asta este vorba.

Tinere, tinere pastor, ascultă-mă. Mergi după El, pe acea cruce, ce înseamnă ea. Nu vei avea nevoie de nimic ca să crezi focuri străine în cuptorul tău, dacă tu prinzi măcar câte o licărire din ce a făcut El pe acea cruce. Îmi place să spun asta. Am spus-o de milioane de ori: Avraam îl duce pe Isaac sus pe acel munte, fiul lui, singurul lui fiu pe care îl iubea. Presupuneți că Duhul Sfânt încerca să ne spună despre ceva viitor? Și acel fiu n-a ridicat nici o opoziție, ci s-a dat și când acel tată și-a predat voința voii lui Dumnezeu, a luat acel cuțit de cremene să străpungă inima propriului său fiu. Dar mâna lui a fost oprită și i s-a spus bătrânului om că Dumnezeu asigurasă un berbec. Așa de mulți creștini se gândesc, "O, ce frumos sfârșit de poveste." Nu este sfârșitul.

Este pauza. Mii de ani mai târziu Dumnezeu Tatăl a pus mâna Sa pe fruntea Fiului Său, singurul Lui Fiu pe care L-a iubit și a luat cuțitul de cremene din mâna lui Avraam și l-a sacrificat pe singurul Său Fiu sub întreaga forță a mâniei.

Acum știți de ce evanghelia mică pe care o predicați nu are nici o putere? Pentru că nu este Evanghelia. Apucați-vă de Evanghelia! Petreceți-vă viața pe genunchi! Depărtați-vă de oameni! Studiați crucea.

A cincea acuzare: *O ignoranță a doctrinei regenerării.* Dragul meu prieten, o să spun asta răspicat: știu că sunt calviniști aici și știu că sunt arminieni aici și știu că sunt tot felul de animale ciudate între cele două, dar vreau să știți asta. Deși eu înclin mai mult spre – cred că eu mă denumesc ca Spurgeonist în cinci puncte – vreau să știți asta. Nu calvinismul este subiectul. Eu voi intra într-un mare bucluc când va apărea asta pe Internet. Nu calvinismul este subiectul. Vă spun eu care este subiectul. Regenerarea. Și de aceea pot avea părtașie cu Wesley și Ravenhill și Tozer și toți ceilalți pentru că neținând seama de poziția lor în celelalte subiecte, ei au crezut că mântuirea nu poate fi manipulată de predicator, că este o lucrare măreață a puterii Atotputernicului Dumnezeu. Și cu ei, prin urmare, susțin și eu că a fost o lucrare a lui Dumnezeu.

Este o manifestare mai mare a puterii lui Dumnezeu în lucrarea de regenerare a Duhului Sfânt decât în crearea acestei lumi, a universului, pentru că El a creat lumea 'ex nihilo', din nimic. Dar El recrează un om dintr-o masă coruptă. Este corespondentă cu învierea din morți a Mântuitorului nostru.

Dacă ești predicator, înțeleg că în predicare există învățători și predicatori și prezentatori și asta și cealaltă și toți sunt foarte necesari pentru sănătatea Bisericii. Dar trebuie să înțelegi aceasta. Ca bătrânul G.Campbell Morgan, am auzit de el că atunci când mergea în vârful aceluia turn mareț să predice își spunea, "Ca un miel dus la măcelarie; ca o oaie mută înaintea celor ce o tund." El știa că în afară de o manifestare măreață a lucrării regeneratoare a Duhului Sfânt, tot ce ar fi spus era moarte. Duhul este cel care dă viața și în acest sens fiecare din noi care proclamă trebuie să proclame ca un profet. Ce vreau să spun cu aceasta? Noi suntem întotdeauna, noi suntem întotdeauna Ezechiel stând în acea vale de oase uscate și ele sunt foarte uscate. Și noi mergem acolo și ce facem? Noi proorocim. Noi spunem, "Ascultați Cuvântul Domnului." Și noi știm că vântul lui Dumnezeu trebuie să sufle peste aceste oase moarte altfel ele nu se vor mai ridica. Și când ai înțeles pe de-a-ntregul acest lucru în cea mai adâncă parte a ființei tale, nu te vei mai lăsa la manipularea înfăptuită așa de des în numele evanghelizării în țara aceasta. Tu vei proclama Cuvântul lui Dumnezeu. Îl vei proclama.

Doctrina regenerării. Uitați-vă la oameni ca Wesley. Priviți ce au avut ei de înfruntat pentru un moment, și dragul meu Whitefield. Ce au înfruntat? Toți credeau ca sunt creștini, în întregime creștini. De ce? Păi, ei erau botezați ca și copiii mici, aduși în legământ. Ei erau confirmați. Ei trăiau ca demonii. Regenerarea era socotită ca un tip de credință religioasă căreia i s-a dat autoritate de către liderii vremii. Și apoi vin cei ca Wesley. "Nu. Nu este bine cu sufletul tău. Tu nu ești născut din nou. Nu este nici o evidență a vieții spirituale. Pe tine însuși cercetează-te. Încearcă-te dacă ești în credință. Caută să îți întărești chemarea și alegerea ta. Tu trebuie să te naști din nou." Aici în America, din cauza ultimilor câțiva ani, a câtorva decade de evanghelizare, ideea de naștere din nou este total pierdută. Ea înseamnă doar că o dată la o

cruciadă tu ai luat o decizie și crezi că ai fost sincer. Dar nu există nici o evidență a unei lucrări supranaturale a Duhului Sfânt de recreare în viața ta. Dacă este cineva, nu dacă sunt anumiți oameni, dacă este cineva (oricine) în Hristos, este o faptură nouă.

Și astăzi este același lucru. Ce înfruntăm noi? Vă voi spune ce înfruntăm. Nu este neaparat un fel de botez infantil în majoritatea cazurilor. Nu este o înaltă confirmare bisericească de către o autoritate ecleziastică. Noi înfruntăm rugăciunea păcătosului. Și sunt aici să vă spun, dacă am declarat război vreunui lucru, acesta este acel lucru. Voi spuneți: "Frate Paul.." Da, în același fel în care botezul la copiii mici, în opinia mea, a fost vițelul de aur al Reformei, pentru bapțiști și evanghelici și toți ceilalți care le-au urmat până azi, vă voi spune că rugăciunea păcătosului a trimis mai mulți oameni în iad decât orice altceva de pe fața pământului. Voi ziceți, "Cum poți spune un asemenea lucru?" Mergeți cu mine la Scriptură și arătați-mi, vă rog. M-aș bucura să vă ridicăți și să îmi spuneți unde a evanghelizat cineva în acest fel. Scriptura nu spune că Isus Hristos a venit la poporul Israel și a spus așa: "S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape, acum cine ar dori să Mă invite în inima lui? Văd acea mână." Nu așa spune. El a zis, "Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie."

Acum oamenii se încred în faptul că cel puțin o dată în viața lor ei au spus o rugăciune și cineva le-a spus că sunt mântuiți pentru că ei au fost destul de sinceri. Și deci, dacă îi întrebi despre mântuirea lor, "Ești mântuit?" ei nu spun, "Da, pentru că mă uit la Hristos și este o evidență măreață care îmi dă asigurarea că sunt născut din nou." Nu. Ei spun, "O dată în viața mea am spus o rugăciune." Și ei trăiesc ca demonii. Dar ei au spus o rugăciune. Și unii din ei... am auzit de un evanghelist care îl convingea pe un om să facă lucrul acesta. În final omul s-a simțit așa de incomod și evanghelistul a zis, "Bine, ști ce? Mă voi ruga lui Dumnezeu pentru tine și dacă este ceea ce vrei să Îi spui și tu lui Dumnezeu, strânge-mă de mână." Priviți puterea lui Dumnezeu!!

Decizionism. Idolatria decizionismului. Oamenii cred că vor merge în cer pentru că ei au judecat după sinceritatea deciziei lor. Când Pavel a venit la biserica din Corint el nu le-a spus, "Uitați, voi nu trăiți ca și creștinii așa că haideți să ne întoarcem la acel moment din viața voastră când ați spus acea rugăciune și haideți să vedem dacă ați fost sinceri." Nu, el a spus așa: "Cercetați-vă, pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință." Pentru că vreau să știi, prietenul meu, mântuirea este numai prin credință. Este o lucrare a lui Dumnezeu. Este un har după har după har. Dar dovada convertirii nu este doar examinarea sincerității din momentul convertirii tale. Este roada continuă din viața ta.

O, dragul meu prieten, uite ce-am făcut noi. Nu se cunoaște un pom după roada lui? Ce, 60%, 70% din America crede că e convertită, născută din nou? Noi omorâm câte mii de bebeluși într-o zi? Suntem urâți în jurul lumii pentru imoralitatea noastră. Totuși suntem „creștini”. Și eu aduc învinuirea drept la picioarele predicatorului.

A șasea acuzare: *O invitație nebiblică la Evanghelie.* Am vorbit despre aceasta un pic. Vreau să merg mai departe. Priviți cum facem noi astăzi. Vreau să spun,.. acum ascultați-mă. Am văzut asta peste tot. Calvinistii, arminienii, o mulțime de ei împărtășesc ceva în comun. Este aceasta, aceeași invitație superficială. Ei vorbesc o mulțime de vorbe despre o grămadă de lucruri și apoi ajung la invitație și este aproape ca și când toți își pierd mințile. Merg în față la cineva care spune, "Dumnezeu te iubește și are un plan minunat pentru viața ta." Puteteți să vă imaginați cum e să-i spui asta unui american? "Domnule, Dumnezeu te iubește și are un plan minunat pentru viața

ta." "Poftim? Dumnezeu mă iubește? Bine, asta-i excelent pentru că și eu mă iubesc pe mine, de asemenea. O, e minunat. Și planul minunat al lui Dumnezeu? Am și eu un plan minunat pentru viața mea. Și dacă Îl accept pe El în viața mea voi avea cea mai bună viață acum? Este absolut minunat." Aceasta nu este evanghelizare biblică.

Dați-mi voie să vă dau ceva în locul ei. Dumnezeu vine la Moise și îi spune aceasta: "Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat nevinovat." Reacția lui Moise: "Îndată Moise s-a plecat până la pământ și s-a închinat."

Evanghelizarea începe cu natura lui Dumnezeu. Cine este Dumnezeu? Poate un om să recunoască ceva despre păcatul lui dacă nu are un standard cu care să se compare pe sine? Dacă nu îi spunem nimic decât lucruri banale despre Dumnezeu care gâdilă mintea carnală, va fi el adus vreodată la o pocăință și credință autentică? Noi nu începem cu, "Dumnezeu te iubește și are un plan minunat." Noi începem cu un discurs al întregii dezbateri a cine este Dumnezeu. Și îi spunem de la început că îl poate costa viața.

Dupa aceea, avem întrebări de probă. "Hei, tu știi că esti un păcătos, nu-i așa?" E ca ani în urmă când mama mea a murit de cancer. E ca și când doctorul intrând astăzi înăuntru ar zice, "Hei, Barb, știi că ai cancer, nu-i așa?" Tratăm aceasta așa de superficial. Nici o greutate, nimic solemn. "Domnule, este o maladie teribilă peste tine și vine o judecată." Pentru că dacă spui unui om doar, "Domnule, știi că tu ești un păcătos?" Du-te și întreabă-l pe diavol dacă știe că este păcătos. El va spune, "Păi, da. Sunt. Unul foarte bun la aceasta... Sau unul foarte rău, depinde cum privești. Dar, da. Știu că sunt păcătos." Întrebarea nu este dacă știi că ești păcătos. Întrebarea e: Este Duhul Sfânt la lucru în inima ta prin predicarea Evangheliei așa încât o schimbare a fost lucrată ca păcatul pe care îl iubeai odată acum îl urăști și păcatul pe care odată doreai să îl îmbrățișezi, acum vrei să fugi de el ca și când ai fugi de un balaur?

Și apoi întrebarea: Vrei să mergi în cer? Acesta este motivul pentru care nu mi-aș lăsa copiii să meargă la 98% din școlile duminicale și scolile de vară biblice din bisericile evanghelice, pentru că vreo persoană bine intenționată se ridică și spune, "Nu este Isus minunat?", după rularea filmului 'Isus'. "Da." "Câți dintre voi copilașilor Îl iubesc pe Isus?" "O, eu." "Cine vrea să Îl accepte pe Isus în inimioara lui?" "O, eu vreau." Și ei se botează. Și pot să umble un pic pentru că ei au fost crescuți într-o cultură creștină, un fel de; o cultură bisericească în orice caz. Și apoi când împlinesc 15, 16 ani, când au puterea de alegere, ei încep să rupă hamurile. Ei încep să trăiască în ticăloșie. Și apoi noi mergem după ei spunând, "Voi sunteți creștini. Dar voi nu trăiți așa. Opriți-vă din regresul vostru." În loc să mergem la ei în mod biblic și să le spunem așa: "Ați făcut o mărturisire de credință în Hristos. L-ați mărturisit chiar în botez, dar acum pare ca și când v-ați întors cu spatele la El. Cercetați-vă. Încercați-vă pe voi înșivă. Sunt puține dovezi ale unei convertiri reale în voi." Și apoi când au 24, 25 de ani, după facultate, poate 30 de ani, ei vin înapoi la biserică și își rededică viața și ei se alătură direct acelei moralități pseudo creștine ce caracterizează bisericile din America și în final ei aud aceasta: "Depărtează-te de la Mine, tu lucrător al fărădelegii. Niciodată nu te-am cunoscut."

Voi spuneți, "Frate Paul, ești așa de furios." Nu am dreptul să fiu? Cineva trebuie să fie. Strigând după trezire, dar nici măcar nu avem temeliile puse drept. Oh, fie ca trezirea să vină și să ne îndrepte temeliile.

Dar, în timp ce avem ochii și urechile deschise și Scriptura în fața noastră, n-ar trebui noi să corectăm aceste lucruri? "Ai vrea să mergi în cer?" Dragul meu prieten, toți vor să meargă în cer. Doar că ei nu vor ca Dumnezeu să fie acolo, când ei ajung acolo. Întrebarea nu este dacă vrei să mergi în cer. Întrebarea este aceasta: "Îl vrei pe Dumnezeu? Te-ai oprit din a-L urî pe Dumnezeu? A devenit Hristos prețios în ochii tăi? Îl dorești pe El? Despre asta este vorba în teoria politică, dragul meu prieten. Toți vor să meargă în cer. Dar oamenii Îl urăsc pe Dumnezeu. Deci întrebarea nu este dacă vrei să mergi într-un loc special unde nu te vei mai lovi niciodată și vei primi tot ce îți dorești. Întrebarea este: Îl dorești pe El? A devenit Hristos prețios pentru tine? Adesea când o persoană se roagă, i se spune după aceea: "Ai vrea să mergi în cer?" "Păi, da." "Bine, atunci, ai vrea să te rogi și să Îl chemi pe Isus în inima ta?"

Acum, dragul meu prieten, dă-mi voie să spun asta. Există oameni care sunt mântuiți folosind acea metodologie, dar nu datorită ei, ci în ciuda ei. "Domnule, Îl dorești pe Hristos? Îți vezi păcatul?" "Oh, da, da, îl văd." "Domnule, hai să ne uităm la câteva versete din Scriptură care ne înfățișează cum arată pocăința, Duhul Sfânt aducând mărturie că aceasta se întâmplă în viața ta. Vezi zdrobire? Vezi dezintegrarea a tot ce ai gândit și acum mintea ta este plină cu gânduri noi despre Dumnezeu și noi dorințe și o nouă speranță?" "Da, văd asta." "Domnule, acestea pot fi primele roade ale pocăinței. Acum, dă-te pe tine însuși lui Hristos. Crede în El. Crede în El."

Și apoi ascultați-mă. Tu ai autoritatea să spui oamenilor Evanghelia. Ai autoritatea să spui oamenilor cum pot fi mântuiți și să îi înveți pe oameni principiile biblice ale asigurării. Dar nu ai nici o autoritate să spui oamenilor că sunt mântuiți. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Dar când îi treci prin acel lucru mic, "L-ai chemat pe Isus în inima ta?" "Da." "Crezi că ai fost sincer?" "Da." "Crezi că te-a mântuit?" "Nu știu." "Bineînțeles că te-a mântuit pentru că ai fost sincer și El a promis că dacă Îl chemi înăuntru, El va intra. Deci ești mântuit." Și ei pleacă din biserică după cinci minute de consiliere și evanghelistul merge la Denny's să mănânce, și omul este pierdut. Omul este pierdut!

O invitație nebiblică. Dacă ei vreodată se îndoiesc, dacă se îndoiesc de mântuirea lor, aici o luăm de la capăt. Dacă se îndoiesc, "Hai să mergem înapoi. A fost vreodată un moment în viața ta când te-ai rugat și L-ai chemat pe Isus să intre în inima ta?" "Da." "Ai fost sincer?" "Cred că da." "Asta-i diavolul care nu-ți dă pace." Și dacă ei trăiesc fără a crește, chiar într-un context al unei biserici fără creștere, în continuă carnalitate, nici o teamă. Noi dăm vina pe lipsa uceniciei personale și o scriem cu ușurință ca doctrină a creștinului carnal.

Doctrina creștinului carnal a distrus mai multe vieți și a trimis mai mulți oameni în iad. Se luptă creștinii cu păcatul? Da. Poate un creștin să cadă în păcat? Absolut. Poate un creștin să trăiască într-o stare continuă de carnalitate toate zilele vieții lui neaducând roadă și să fie cu adevărat creștin? Cu siguranță nu, altminteri fiecare promisiune din Vechiul Testament referitoare la legământul Noului Testament a dat greș și tot ce a spus Dumnezeu despre disciplina în Evrei este o minciună. Un pom se cunoaște după roadă.

Când lucrăm cu oameni la convertire... Am văzut predicatori care au înțeles multe despre lucrurile lui Dumnezeu, dar când ajung, chiar după o prezentare exemplară a Evangheliei, intră, din nou, în această metodologie.

Dați-mi voie să vă spun o întâmplare și apoi vom trece la următoarea acuzare, dar o întâmplare care este printre cele mai prețioase momente din viața mea ca și creștin. Predicam în Canada...De fapt mi s-a spus că era la vreo 30 de kilometri de Alaska. Erau acolo mai mulți urși grizzly în oraș decât oameni, realmente. Era o bisericuță de vreo 15, 20 de persoane și eu predicam. Și chiar când am urcat la amvon, acest munte de om a intrat înăuntru; avea pe la 60, 70 de ani, dar chiar un munte de om. Ne-ar fi putut bate pe toți care eram în acea clădire. Și cum predicam, când i-am văzut fața, am aruncat totul deoparte și am început să predic Evanghelia. Era cea mai tristă ființă umană pe care am văzut-o vreodată. Doar Evanghelia, Evanghelia și când am terminat am mers de la amvon direct la el. Am spus, "Domnule, ce s-a întâmplat? Ce îți frământă sufletul? N-am văzut niciodată un om așa de trist și cu inima grea în viața mea!" Și el a scos un plic maroniu care conținea niște raze X pe care nu le-am putut înțelege, dar el a spus aceasta: "Numai ce am ajuns de la doctor. Voi muri în trei săptămâni. Asta-i ce mi-a spus. Acum eu mi-am trăit toată viața la o fermă de vite. Poți ajunge acolo doar cu hidroavionul sau călare pe cai peste munți sau chestii de felul ăsta." El a spus, "N-am fost niciodată la biserică. Niciodată n-am citit Biblia. Cred că există un Dumnezeu și o dată am auzit pe cineva vorbind de un tip numit Isus." A spus, "Niciodată în viața mea nu m-am temut de nimic și sunt îngrozit." Am zis, "Domnule, ai înțeles mesajul, Evanghelia?" El a spus, "Da." Acum ce ar fi făcut marea majoritate a predicatorilor în acel moment? "Bine, ai vrea să îi ceri lui Isus să intre în inima ta?" Asta ar fi făcut ei. Am spus, "Domnule, ai înțeles-o?" A spus, "Am înțeles-o, dar asta e tot? Este doar...", a zis el, "Un copil ar fi putut înțelege asta. Oricine. Asta este tot ce trebuie, să o înțeleg și să mă rog, sau..." Am spus, "Domnule, tu vei muri în trei săptămâni. Eu trebuie să plec mâine. Îmi voi anula biletul de avion și vom sta aici lângă Scripturi luptându-ne și strigând către Dumnezeu până ce ori vei fi convertit ori vei muri și vei merge în iad." Și așa am început. Am început din Vechiul Testament, Noul Testament, fiecare verset din Scriptură care avea de a face cu promisiunile lui Dumnezeu referitoare la răscumpărare și mântuire, din nou și din nou, moment după moment, citind Ioan 3:16, rugându-ne o vreme, stigând către Dumnezeu, punându-i întrebări omului cu privire la pocăință, la credință, la asigurare, lucrând până ce Hristos să ia chip în el. Și apoi, în sfârșit, epuizați, în acea seară nu a fost nici o realizare, nu a fost nimic. Și am spus, "Domnule, hai să ne rugăm." Și ne-am rugat. Am spus, "Domnule, citește Ioan 3:16 din nou." El a zis, "L-am mai citit de un milion de ori." Am spus, "Știu, dar este una din cele mai mărețe promisiuni de mântuire. Citește acel text din nou." Și n-am să uit niciodată; avea Biblia mea pe genunchi în acele mâini uriașe ale lui, și a spus, "Ok." El a citit, "Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, ca a dat... Oh! Sunt mântuit! Sunt mântuit! Frate Paul, toate păcatele mele s-au dus. Am viața veșnică...Sunt mântuit. Vreau să spun..." Am zis, "Cum știi?" El a spus, "N-ai mai citit niciodată versetul ăsta?"

Ce se petrecea? O lucrare a Duhului lui Dumnezeu în locul acelor mici trucuri pe care tu le încerci. Ce, vrei să mergi să mănânci? Ce, crezi că predicarea este un spectacol și apoi mergi înapoi la hotel? Nu, după predicare începe munca. Ocupându-te de suflete. Oamenii vin în fața la întâlniri și sunt consiliați de către cineva care n-ar trebui să consilieze. Cinci minute, li se dă... repede, cartea de vizita a pastorului și pastorul spune, "Mă bucur să vă prezint un nou copil al lui Dumnezeu. Urați-i bun venit în familia lui Dumnezeu." Cum îndrăznești? Dacă îl prezinți, spune așa: "Acest om în seara asta a făcut o mărturisire de credință în Isus Hristos. Și datorită fricii

noastre de Dumnezeu și a dragostei pentru sufletele oamenilor vom lucra cu el ca să ne asigurăm că Hristos a luat chip cu adevărat în el, că el are cu adevărat o înțelegere biblică a pocăinței și credinței și o asigurare puternică și bucurie în Duhul Sfânt. Aceasta este ceea ce intenționăm să facem."

Uite ce-am făcut. Stăruie de tine. Uită-te ce facem. Și acesta nu este un oarecare cult. Aceștia suntem noi. Oprește-te. Oprește-te!

A șaptea acuzare: *Ignoranța cu privire la natura Bisericii.* Dumnezeu are o singură instituție religioasă. Ea este Biserica. Și scopul nostru final și produsul final al trezirii va fi plantarea de biserici biblice.

Am cea mai mare teamă că biserica locală de astăzi este disprețuită. Spune cuiva că ești predicator itinerant, că ai o lucrare mondială, și toți se vor pleca în fața ta. Spune cuiva că ești pastor al unui grup de 30 de membri și te vor pune să stai în spate în timpul conferinței. El nu este Prințul predicatorilor itineranți, El este Prințul păstorilor.

Cu câțiva ani în urmă Bill Clinton avea un slogan în timpul alegerilor. "Este economia, stupidă." Pastorul meu, Jeff Noblett, unul dintre bătrânii bisericii noastre, pastorul principal cu învățătura și predicarea, mi-a spus într-o zi, zice, "Știi, mi-ar place să avem o mulțime de cămăși pregătite." "Ce-ar zice ei, frate Jeff?" "Este Biserica, stupidă."

Isus și-a dat viața pentru Biserică, o Biserică fecioară, fără pată. Dacă vrei să îți dai viața pentru ceva în slujire, dă-o Bisericii, unei biserici, unui trup de credincioși, unei congregații locale. Ea este Biserica. Acum dați-mi voie să spun aceasta despre Biserică. Vreau să ascultați bine. Nu este o rămășiță de credincioși în Biserică. Noi toți știm despre teologia rămășiței, știți, că de-a lungul întregii istorii a Israelului a existat 'poporul lui Dumnezeu', Israel, și o rămășiță de credincioși adevărați. Acest lucru nu este adevărat despre Biserică. Nu este o rămășiță de credincioși sau un grup mic de credincioși în mijlocul unui grup mai mare numit Biserica. Biserica este rămășița.

Și vreau să spun aceasta. Dacă pastorii au ajuns vreodată aproape de blasfemie este privitor la acest lucru. Aud teologi, învățători itineranți, pastori, spunând lucruri de genul acesta: "Există tot atât de mult păcat în Biserică la fel ca în afara Bisericii. Există tot atâtea divorțuri în Biserică la fel ca în afara Bisericii. Este tot atâtea imoralitate și pornografie în Biserică la fel ca în afara Bisericii. Și apoi predicatorii spun, "Da, Biserica se comportă ca o curvă."

Vreau să știți asta. Trebuie să fiți foarte atenți când o numiți pe Mireasa lui Isus Hristos curvă. Vă voi spune care este problema. Pastorii și predicatorii nu știu ce este Biserica. Vreau să știți că Biserica lui Isus Hristos din America este frumoasă. Ea este fragilă uneori. Este slabă. Este lovită. Nu este perfectă, dar vreau să știți că ea este zdrobită. Ea umblă în umilință cu Dumnezeu ei. Problema cu voi este că nu știți ce este Biserica.

Astăzi datorită lipsei predicării biblice, așa numita Biserica este plină de oameni carnali, răi identificați cu creștinismul. Și apoi din cauza tuturor caprelor din mijlocul mieilor, mieii sunt blamați pentru toate lucrurile pe care le fac caprele și apoi numele lui Dumnezeu este batjocorit printre neamuri din cauza noastră.

Ați citit vreodată... Haideți doar... Știu că depășim timpul, dar deschideți repede cu mine. Vreau să vă arăt ceva. Deschideți la Ieremia 31, Versetul 31. "Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou." Acum nu vreau să iau nimic de la poporul numit Israel, dar acest text se aplică și Bisericii. Înțelegeți aceasta. Nu vreau să intru în nici o dispută de escatologie, dar în Biblie, în Noul Testament, cartea Evrei se aplică poporului lui Dumnezeu. "Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului." Aud predicatori spunând mereu, "Bine, când te uiți în urmă și vezi Israelul, vezi o gloată de oameni nelegiuți, idolatrii. Și în mijlocul lor a fost o rămășiță mică de credincioși adevărați." Acest lucru este adevărat, dar nu îl aplicați la Biserica Nou Testamentală pentru că spune, "Voi face ceva diferit, nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drept de soț asupra lor, zice Domnul." "Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înlăuntrul lor." Dacă ești convertit, El nu doar ți-a dat o tablă de piatră cu legi. El în mod supranatural, prin doctrina regenerării, a scris aceste legi în inima ta. Și pentru ca a făcut aceasta, "Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu." Și uitați ce spune: "Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: 'Cunoaște pe Domnul!'" Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor." Din nou doctrina regenerării. Dumnezeu face o lucrare nouă în acești ultimi 2000 de ani.

Nu avem o mulțime de biserici în America. Avem o mulțime de clădiri de cărămidă chiar drăguțe pe gazoane frumos îngrijite. Doar pentru că cineva spune că este din Biserică sau că este creștin nu îl face să și fie. Uitați ce spune El: Nici măcar nu va mai trebui să se învețe unul pe altul. Acum aceasta nu înseamnă că nu vor mai fi învățători și predicatori, dar va fi o remarcabilă cunoaștere a lui Dumnezeu între ei, în special cu privire la faptul că păcatul lor a fost iertat.

Repede doar întoarcem la capitolul 32 versetul 38. "Ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor." El nu zice, "Sper, poate, dacă sunt norocos, oh, dacă pot găsi destui evangheliști care să lucreze pentru Mine, poate va ieși totul bine." El spune, "Voi alege un popor pentru Mine, un popor pentru care Îmi voi da Fiul." Și spune El, "Ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor." Uitați-vă la aceasta. "Le voi da o inimă și o cale."

Acum, nu vă înfuriați pe mine, mai mult decât sunteți acum cel puțin. Dar ascultați-mă. Anii '70 și '80 și toate 'marșurile pentru Isus' și toată lumea plângând și strigând, "Biserica este așa de divizată. Biserica nu este unită." Dragul meu prieten, dă-mi voie să-ți spun ceva. Dacă Biserica nu este una, exista o rugăciune acolo la care Dumnezeu Tatăl n-a răspuns Fiului, și această promisiune a noului legământ a eșuat. Deci vreau să vă redirecționez puțin. Vreau să vă spun că Biserica este una. Ea întotdeauna a fost una. Ai stat vreodată într-un avion sau poate ai întâlnit pe cineva într-o piață, pe care nici măcar nu-l cunoșteai, iar tu fiind probabil baptist sau menonit sau orice altceva, dar cu adevărat evanghelic, cu adevărat creștin, vorbești cu el nu mai mult de câteva minute și descoperi, "Este un credincios! Asta este unul viu." Și în acel moment ți-ai da viața pentru el. Ți-ai da viața pentru el.

Îmi amintesc că eram odată în Departamentul Amazonas în Peru și era în timpul mișcării teroriste "Sendero Luminoso" și a războiului civil. Am călătorit 22 de ore în partea din spate a unui camion de cereale sub o prelată neagră și pe la miezul nopții am dat la o parte prelata,

camionul s-a oprit și noi am sărit jos în junglă. Am stat noaptea la marginea junglei și ne-am croit cale spre un loc numit Ingenio la Tambolic. La jumătatea drumului ne-am rătăcit în întuneric a doua zi, așa că ne rugam, eu și prietenul meu drag Paco, ne rugam, "O, Doamne, dă-ne o direcție. Suntem rătăciți. Dacă suntem găsiți aici, teroriștii dețin regiunea. Soldații nici măcar nu ar intra." Am strigat, "O, Dumnezeu, dă-ne o orientare. Ajută-ne." Am auzit un clopoțel. Și apoi am auzit pe cineva vorbind. La început ni s-a părut că era o conversație ciudată. Apoi am realizat că era un băiețel care venea de pe câmpuri cu măgărușul lui și el vorbea cu măgărușul. Așa că am trecut în spatele lui și l-am urmat. Apoi am ajuns la marginea orașelului, un sat mic, colibe, case de chirpici și eu am spus, "Paco, știi, dacă teroriștii dețin acest loc, suntem morți." "Da, dar trebuie să mergem undeva." Așa că am coborât, am mers la un om care era beat în întuneric și am zis, "Sunt frați aici?" Pentru că toți știu ce înseamnă aceasta în munți. Înseamnă un creștin adevărat. Și el a spus, "Bătrâna de acolo." Așa că am mers acolo. Era o femeie bătrână nazarineană și am bătut la ușă. Am spus, "Sunt un pastor evanghelic. Vă rog ajutați-mă." Bătrâna femeie s-a întins cu acel felinar, m-a apucat, m-a tras înăuntru. L-a apucat și pe Paco, ne-a dus jos. Casa ei era scobită dintr-un fel de stâncă, în noroi și ne-a dus jos în pivniță unde erau ceva fân și niște pui și lucruri și ne-a așezat acolo și a aprins o lampă și apoi a intrat un băiețel și ea l-a chemat și i-a zis, "Du-te și adu pe ceilalți frați." Și ei au început să aducă pui și yucca și altele, riscându-și viața lor. De ce? Pentru că suntem una.

Încetați să mai spuneți aceste lucruri prostești pe care le spuneți, că trupul lui Hristos este divizat și că este o dezordine și că este plin de păcat. Eu n-aș vorbi așa despre Mireasa lui Hristos dacă aș fi în locul vostru. Ceea ce ați dobândit este o grămadă de capre și neghina între oi. Și pentru că se practică foarte puțină disciplină bisericească biblică, cu compasiune, trăiesc în mijlocul oilor se hrănesc cu oile și distrug oile și cei dintre voi care sunteți lideri în Biserică veți plăti o pedeapsă mare când veți sta în fața Celui care le iubește pentru că nu ați avut destul curaj să vă ridicați și să îi înfrunțați pe cei răi.

De fapt, ascultați-mă. Scenariul obișnuit în America de Nord cu privire la biserici, în general, bisericile sunt democrații. Și nu vreau să intru în întrebări și în păreri pro și contra ale acestui lucru. Dar iată ce se întâmplă. Pentru că predicarea Evangheliei este așa de scăzută, biserica, majoritatea din ea, sunt oameni carnali pierduți. Și pentru că este democrație, ei în general determină direcția bisericii. Și pentru că pastorul nu vrea să piardă numărul mare de oameni și pentru că are idei greșite cu privire la evanghelizare și convertirea adevărată, el mulțumește pe cei răi din biserica lui, iar grupul lui mic de oi adevărate care Îi aparțin lui Isus Hristos, stau acolo în mijlocul întregului teatru, în mijlocul întregii deșertăciuni, în mijlocul multimediei, spunând, "Noi vrem doar să Îl laudăm pe Isus și vrem pe cineva care să ne învețe Biblia." Și pastorii vor plăti pentru asta. Este adevărat. Este chiar adevărat. Voi spuneți, "O, tu ești doar mânios." Dragul meu prieten, știi cât mă costă pe mine să spun asta? Este adevărat. Încercând să îi împreună o ceată de oameni răi în timp ce o mică turmă în mijlocul lor moare de foame și sunt obligați să meargă în direcții în care ei nu vor să meargă, cu majoritatea carnală.

Ascultați-mă. Dacă soția mea ar fi la Walmart târziu într-o noapte și ai trece pe acolo ca bărbat și ai vedea ca doi bărbați o abuzează, trei, patru, cinci, zece bărbați o abuzează și o jignesc și tu pui capul în pământ în numele autoconservării și treci mai departe, vreau să îți spun că eu nu mă voi uita numai după cei 10 bărbați, dar mă voi uita și după tine.

Este Mireasa lui Hristos și este prețioasă pentru El. Te va costa faptul că Îi slujești lui Isus. S-ar putea să te coste biserica ta, reputația ta și denomiția ta, absolut totul. Dar Mireasa lui Isus Hristos merită.

Uitați ce spune. Îmi place mult asta. Uitați, 39. "Le voi da o inimă și o cale." Și care e acea cale? Ea este Hristos și este sfințenia. Fiecare credincios adevărat pe care l-am întâlnit vreodată vorbea mult despre Hristos și avea o dorință arzătoare să fie mai sfânt decât era, mai asemănător cu Hristos. Și, uitați. "Le voi da o inimă și o cale, ca să se teamă de Mine totdeauna, spre fericirea lor și a copiilor lor după ei." Oh, ce text este acesta. Dar haideți să mergem mai departe chiar repede. "Voi încheia cu ei un legământ vesnic, că nu Mă voi mai întoarce dela ei, ci le voi face bine."

Acum, noi doar am citit aceasta și atât de mulți oameni care sunt răi, care sunt pierduți, ei doar merg la biserică duminică. Ei aud acest verset. "Da, Dumnezeu a încheiat un legământ veșnic cu mine. El nu se va depărta de mine niciodată, niciodată. Sunt în siguranță datorită harului lui Dumnezeu." Dar ei omit să citească a doua parte. Și uitați-vă ce zice. "Voi încheia cu ei un legământ vesnic, că nu Mă voi mai întoarce dela ei, ci le voi face bine, și le voi pune în inimă frica de Mine, ca să nu se depărteze de Mine." Evidența că Dumnezeu a încheiat un legământ veșnic cu tine, domnule, este că El a pus în tine frica de Dumnezeu așa că tu nu te vei depărta de El și dacă te depărtezi de El și El nu te disciplinează și tu continui îndepărtându-te de El, este evidența că El nu a pus frica de El în tine, tu nu ai fost regenerat și nu ai nici un legământ cu Dumnezeu. O, este adevărat.

A opta acuzare – și doar vom trece în viteză prin ea – și știu că aceasta este înțeleasă greșit astăzi, așa că o voi defini: *O lipsă de dragoste și disciplină bisericască plină de compasiune*. Astăzi cei mai mulți pastori evanghelici din America în mod cert iau Matei 18 și îl taie afară din Biblia lor. Nu poți face asta, domnule. Trebuie să iei întregul. Teologia multor pastori rămâne în urmă când ies din biroul lor, din studiul lor. Ei sunt teologici în conversație. Sunt teologici în biroul lor, dar când ies afară, ei conduc biserica prin mijloace carnale. Eu nu sunt unul din bătrânii bisericii mele și de aceea – și nu am fost acolo foarte mult timp – de aceea pot spune aceasta fără să mă laud. Ea practică disciplina bisericască. Este o biserică mare, în jur de 1000 de membri. Și ei au estimat că au salvat 30 de căsnicii în ultimii câțiva ani prin disciplina bisericască în dragoste și compasiune, care nu începe cu excomunicarea. Ea începe cu "Voi, care sunteți duhovnicești..." [Galateni 6:1] Noi spunem, "O, eu sunt prea iubitor. Noi nu putem practica disciplina. Noi suntem doar foarte iubitori." Ești mai iubitor decât Isus? El este Cel care a poruncit aceasta. "Da,.. va cauza atâtea probleme." Da, ai dreptate. Poate de aceea există atât de multe probleme între biserică și cultura de azi pentru că noi nu înfruntăm cultura. Și nu înfruntăm cultura doar ieșind și protestând împotriva Hollywood-ului. Noi înfruntăm cultura ascultându-L pe Dumnezeu. Noe a construit arca și a condamnat lumea. Tu nu trebuie să ai un semn de protest. Doar umblă în ascultare și lumea te va urî. Dragul meu prieten, "Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău." O, ce lucru minunat. "Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori." Nu înseamnă că aceste persoane sunt de partea ta. Ei vor asculta și vor judeca. Poate tu ești cel greșit. Poate fratele tău nu e în păcat. Poate tu ești prea critic și legalist. Cine știe? Și ascultați: "Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș."

Dragul meu prieten, cred că avem nevoie să auzim asta. Noi fiecare putem să începem să ascultăm de Dumnezeu și să ne disciplinăm singuri sau Dumnezeu poate să facă asta pentru noi. Și poate vine ceasul și acum a și venit când aceasta se va întâmpla. Nu vorbesc despre oameni critici, legaliști, dușmănoși. Sunt destui din ăștia. Vorbesc despre un bărbat, un grup de bătrâni, lideri care iubesc îndeajuns ca să își riște viețile pentru că ei sunt conștienți că aceasta nu este o joacă. Asta nu e ceva ce facem doar pentru viața aceasta, este în joc eternitatea, salvarea sufletelor.

Uitați-vă la aceste librării creștine. Uitați-vă la cărțile vechi ale zilelor de demult ale celor ca Wesley și Whitefield și alții, puritanii și Reforma. Cele mai multe dintre acele cărți aveau de a face cu ce este Evanghelia, cum o predici tu, cum aduci pe cineva la Hristos, cum discerni convertirea adevărată, cum să fii un doctor de suflete. Noi ne-am unit cu Roma în această privință. Roma: Bebelușul este botezat, bebelușul este creștin. Bebelușul e al Romei. Nu mai are de a face niciodată cu convertirea. Doar creează toate felurile de mijloace lumești pentru a încerca să îi țină în Biserică. Evanghelicii au făcut același lucru. Se roagă puțin cu ei după două sau trei minute de consiliere, după o jumătate de oră de predică, din care 25 de minute au fost istorioare foarte amuzante și apoi, trăgând năvodul după cinci minute, îi consiliază puțin și apoi îi declară mântuiți; și apoi petrec restul zilelor ucenicizându-i și mirându-se de ce nu cresc.

Vreau să vă spun că cred în ucenicia personală, dar, dragul meu prieten, Biserica s-a descurcat o mie și ceva de ani fără ea, fără ceea ce știm noi ca fiind ucenicie personală, om la om, cu toate cărțile și diferitele lucruri. Vreau să vă gândiți la aceasta. Ucenicia personală a devenit uriașă la finalul anilor '70 și până azi. Ce se striga? „Atâți oameni ies pe ușile din spate, câți intră pe ușa din față pentru că noi nu ucenicizăm.” Nu. Motivul este că oamenii nu sunt transformați, pentru că oile aud glasul Lui și Îl urmează, fie că le ucenicizezi fie că nu.

Acum sigur că noi trebuie să ucenicizăm, dar nu de asta pleacă ei. "Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri." Și ei cu greu au primit o șansă de a fi dintre noi pentru că ei niciodată nu au auzit adevărata Evanghelie și nimeni nu s-a ocupat vreodată de sufletul lor. Așa că noi risipim o avere ucenicizând capre, sperând că vor deveni oi. Nu poți învăța o capră să devină oaie. O capră devine oaie prin lucrarea supranaturală a Duhului Atotputernicului Dumnezeu.

Acum disciplina bisericească... Mi-am mutat familia la această biserică pentru că ei practică disciplina bisericească, pentru că am nevoie să fiu sub disciplina bisericească, atenta grijă a bătrânilor și a altor membrii care iau aceasta în serios. Vreau ca copiii mei, dacă se vor converti într-o zi, acum sunt micuți, dar dacă se vor converti sau vor face o mărturisire de credință și apoi vor merge strâmb, vreau să știți că copiii mei vor fi aduși în față Bisericii, dacă e necesar pentru mântuirea sufletului lor. Unii din voi ați turba dacă păstorul ar veni la voi și v-ar spune, "Sincer, m-am rugat pentru copilul tău și mă tem că nu e convertit." Ai fi așa de supărat că ai aduna un grup să îl dați afară pe păstor în loc să realizezi, "O, slavă Domnului, avem un om al lui Dumnezeu aici."

A noua acuzare: *O tăcere legat de separare.* Este o lipsă de învățătură sănătoasă despre sfințenie. Dragul meu prieten, toți sunt de acord cu învățătura generală despre sfințenie. Hai să fim sfinți. Trebuie să fim mai sfinți. Hai să avem o conferință despre sfințenie. Dar când devii specific despre ce înseamnă aceasta, atunci totul se transforma într-un vacarm.

"Urmăriți pacea cu toți" ne spune scriitorul epistolei către Evrei, "și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul." Crede cineva asta? "Frate Paul, am fost blamat de multe ori pentru învățătura, știi, lucrări cu.."

Ascultă-mă. Ascultă. Din nou, se reduce la regenerare și la providența lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu transformă cu adevărat un om, El va continua să lucreze în acel om, prin învățătura și binecuvântări și atenționare și disciplină. El se va îngriji ca lucrarea pe care a început-o să fie isprăvită. Și de aceea spune, "Fără sfințire nimeni nu va vedea pe Dumnezeu." De ce? Pentru că dacă nu există nici o creștere în sfințenie, Dumnezeu nu lucrează în viața ta. Dacă El nu lucrează la viața ta este pentru că nu ești copilul Lui.

Uită-te la diferența dintre Iacov și Esau. "Pe Iacov l-am iubit...pe Esau l-am urât." Totuși, Dumnezeu a împlinit toate promisiunile Sale față de amândoi. Iacov a fost binecuvântat. Esau a fost binecuvântat. Cum a demonstrat Dumnezeu judecățile Sale și mânia Sa împotriva lui Esau și dragostea Lui pentru Iacov? Vă voi spune cum. El l-a lăsat pe Esau să fugă în libertate, fără nici o lucrare de disciplină, nici o lucrare de evlavie, nimic. Dar l-a lovit de moarte pe Iacov aproape în fiecare zi a vieții sale. Disciplină în dragoste, corecția lui Dumnezeu care să ne aducă la sfințenie.

Acum, este așa de multa învățătură în aceasta, dar dați-mi voie doar să spun: "Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfa vie, sfântă" Romani 12:1 și apoi merge la 2. "Trupurile voastre". De ce spune "trup"? Cred că pentru a evita toată această super spiritualitate. "Bine, mi-am dat inima lui Isus și tu nu poți judeca după aparențe." Păi, de fapt, poți judeca după aparențe. Isus n-a spus niciodată că nu poți, El a spus că poți. "După roadele lor îi veți cunoaște." Și dacă crezi că l-ai dat inima, atunci El va avea trupul tău. Și îți voi spune de ce. Inima, prietene, nu este ceva mușchi care pompează sânge sau ceva născocire dintr-o fantezie poetică. Ea se referă la esența sau miezul ființei tale. Nu-mi spune că Isus are esența și miezul ființei tale și aceasta nu îți afectează trupul. Asta chiar nu se va întâmpla.

Și deci ce facem noi? Parcurgem Scriptura, cum? în mod legalist? Nu. Trăgând concluzii? Nu. Doar respectând poruncile Scripturii. Despre ce? Nu sunt de acord cu tot ce spuneau puritanii, dar îi iubesc pe puritani și un motiv este pentru că cred că ei sincer au încercat să aducă tot ce ține de viața lor sub domnia lui Isus Hristos; mințile lor, pentru că au scris cărți de 800 de pagini despre 'Ce ar trebui să cred potrivit cu Scriptura?', 'Ce nu ar trebui să pătrundă în mintea mea potrivit cu Scriptura?' 'Ce ar trebui să fac cu ochii mei?' 'Ce ar trebui să între pe urechile acestea și ce nu?' 'Cum ar trebui să fie cârmuită limba?' 'Care ar trebui să fie direcția vieții mele?' Și da, o să vă sperii de moarte. 'Cum ar trebui să mă îmbrac?'

Acum o să fiu atent aici. Nu vreau să trag concluzii și alte lucruri. Dragul meu prieten, soția mea spune astfel: Dacă îmbrăcămintea ta este o ramă pentru fața ta, de unde gloria lui Hristos se revarsă în afară, este de la Dumnezeu. Dar dacă îmbrăcămintea ta este o ramă pentru trupul tău, este senzuală și Dumnezeu o urăște. E suficient?

Acum nu pot parcurge tot ce ține de sfințenie și sfințenia nu e doar o expresie exterioară, dar am ajuns să fim un popor care folosește lucrarea interioară a Duhului ca o scuză ca să spunem că niciodată nu se va întâmpla nimic în exterior. Și asta nu e adevărat. Unii dintre voi tinerilor,

strigați mai mult poate decât o fac eu ca Duhul lui Dumnezeu să vă umple și să lucreze în voi, dar ia doar jumătate de oră de televizor să Îl mârșăiești așa de tare încât El va fi la kilometri de tine. 99 % pură, 1% de la canal, nu o beau.

Odată mă luptam și Leonard Ravenhill vorbea cu un prieten de-al meu drag care spunea, "Frate Leonard, un tânăr, fratele Paul, realmente se luptă." Și el mi-a trimis un tractat. Încă am acel tractat. Nu mă voi despărți de el niciodată. Zicea, "Alții pot, tu nu poți." Nu sunt neapărat de acord cu toate. Tinere, ascultă-mă. Eu nu mă duc la Mall-uri. Nu mă duc, nu pentru că aș fi mai sfânt decât tine. Ci pentru că mă cunosc cine sunt.

Este povestea unuia dintre cei mai mari violoniști din Europa care susținea ultimul său concert, un om bătrân. Și când a terminat, un tânăr a mers la el, la violonist și a spus, "Domnule, mi-aș da viața ca să cânt ca dumneavoastră." Și bătrânul a spus, "Fiule, mi-am dat viața ca să cânt ca mine." "Vreau puterea lui Dumnezeu în viața mea." Atunci trebuie să lași anumite lucruri. "Vreau să Îl cunosc." Atunci trebuie să aiba loc o separare.

Dă-mi voie să îți spun ceva, tinere, toți ceilalți merg încolo și înapoi, la toate timpurile lor de meditație și toate conferințele și se strâng împreună în grupuri intime și cântă "Kumbayah" și toate celelalte. Poate ai nevoie să mergi singur în pustie cu Dumnezeu și să postești șapte zile pe genunchi studiind cartea Psalmilor, fiind singur cu Dumnezeu, aparținându-I Lui. Ca să fii un om al lui Dumnezeu trebuie să existe o direcție în care nici măcar soția ta care este din propriul tău trup, una cu tine, se uită în ochii tăi și știe că nu poate merge acolo unde tu mergi. Este tăcere în separare. "Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege?" Nici una. "Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?" Niciuna. Întunericul este opusul revelației lui Dumnezeu. "Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial?" Nici una. "Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?" Nici una. El spune, "Ieșiți din mijlocul lor." Ieșiți din mijlocul cui? Ieșiți din mijlocul fărădelegii, a întunericului, a mecanismelor satanice și a vieții și caracterului lumesc al necredincioșilor. Ieșiți afară din asta.

Acum a zecea acuzare - și aceasta mi se pare foarte importantă, mie ca om mai în vârstă cu o familie tânără. Nu m-am căsătorit până la 30 de ani. Soția mea a avut ceva ca o tumoră cerebrală în primii opt ani. Nu am putut avea copii și apoi, o, slavă Domnului, s-a născut un copil și apoi altul și apoi altul și apoi, cine știe? Psihologia și sociologia au înlocuit Scriptura referitor la familie. Dragul meu prieten, pastorilor, liderilor, gândiți-va la aceasta. Bisericele noastre sau, mai bine zis, serviciile noastre de duminică dimineața, sunt așa de cosmetizate. Doar faptul că pare a fi o închinare frumoasă și predica a mers bine și oamenii par a fi mișcați, asta nu e o dovadă. Vă voi spune care este dovada. Casa, căsătoriile, familiile. Judecatori 17:6 "În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea." Dacă vorbesc cu oameni, pentru că tangentez mulți, găsesc câte un om evlavios care a crescut copii evlavioși și mă duc și mă interesez de el. Dar în cele mai multe cazuri știți ce găsesc? Oamenii cu care vorbesc în biserică, tot ce vorbesc sunt numai superstiții și sociologie și orice alt lucru, ce este bine în ochii lor și nu pot să îmi dea nici un verset biblic. Dar din când în când găsesc câte un bărbat și o femeie care și-au propus să își îndrume familia potrivit cu Scriptura și diferența e copleșitoare.

Când sunt în avion, îmi place mult să fac asta. Oamenii stau lângă mine și zic, "Cu ce te ocupi?" Eu zic, "O, sunt soț." Ei zic, "O, și ce mai faci?" "O, sunt tată." "Ce altceva mai faci?" "Păi, dacă

mai îmi rămâne timp predic puțin." Ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume și să își piardă familia?

Și dați-mi voie să o spun în felul următor: Bazat pe ce îți crești copiii și îți iubești soția? Bazat pe ce? Dacă nu poți merge la Scriptură chiar acum, să o deschizi și să îmi arăți cum este bazată familia ta pe ea, te pot asigura, tu ești captivul psihologiei, sociologiei, al capriciilor și minciunilor acestei ere. Vezi, tu nu ai dreptul...nu ai nici o autoritate, domnule, afară de Cuvântul lui Dumnezeu.

Uitați-vă în Geneza 18:19: "Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit." Ce lucru frumos. Și ascultați, Romani capitolul 12 versetul 1 și 2. Versetul 2 ne spune că voia lui Dumnezeu este perfectă. Deci dacă vei veni vreodată cu această idee, ca om al lui Dumnezeu, "Îmi sacrific familia de dragul slujirii," îți voi spune, ești un mincinos nerușinat. Îți sacrifici familia de dragul micii împărății pe care încerci să o construiești pentru că voia lui Dumnezeu este perfectă. Asta înseamnă că nu trebuie să încalc voia lui Dumnezeu cu privire la familia mea pentru a împlini voia lui Dumnezeu cu privire la slujire. Dumnezeu nu are nevoie de tine. El dorește ca tu să fii ascultător. Să fii ascultător.

Vreau doar să vă dau două exemple. Acum înainte...E ca și când cineva m-a întrebat odată, "Frate Paul, ești împotriva evanghelizării?" Am spus, "Da și nu. Nu sunt împotriva evanghelizării biblice, dar sunt împotriva modului în care voi o faceți." "Ești împotriva școlii duminicale și a grupurilor de tineret?" "Da și nu." Vreau să vă explic ceva. Acum, pentru unii din voi nu va fi destul, iar pentru alții va fi prea mult. Vreau doar să folosesc aceste două lucruri ca să arăt ce e greșit cu noi.

Școala duminicală. Nu contează din ce denominație ești, dacă faci parte dintr-o denominație care este puțin organizată, pot să te asigur că denominația ta cheltuie multe milioane de dolari pe materialul de școală duminicală multe milioane de dolari pe conferințe, pe instruirea învățătorilor cum să învețe la școala duminicală, pe promovarea școlii duminicale așa cum scrie la carte. Știu asta din experiență. Dați-mi voie să vă întreb. Câți bani cheltuie denominația voastră și câte conferințe și ore-a-bărbaților sunt puse deoparte pentru a învăța pe tați cum să își învețe copiii? Deci acum v-ați dat seama, nu-i așa? Dumnezeu nu are un plan B. El are un plan A. Dacă te împotrivesți planului A, planul B nu va funcționa. Acum eu nu spun că copiii nu pot fi adunați în grupuri și catehizați sau învățați sau orice altceva, dar dacă acest lucru doar va începe vreodată să sugereze că substituie slujba tatălui în casă, spulberă-l. Înțelegeți ce vă spun? Uitați-vă doar la acel mic exemplu. 'Totul pentru școala duminicală, totul pentru școala duminicală.' Dar cu greu este câte o conferință în toată țara asta care să învețe oamenii cum să își învețe copiii. Și cel mai mult timp din școala duminicală nu este nimic altceva decât distracție pentru că învățătorul de școală duminicală nu are autoritatea să îți disciplineze copilul. Și chiar dacă ar avea-o, nu ar face acest lucru pentru că nu crede în el.

Acesta e doar un mic exemplu.

Haideți să ne uităm la grupurile de tineret. "Păi, tinerii trebuie să fie împreună. Știi, e nevoie să fie împreună." Ok, bine, hai să ne uităm. Proverbe 13:20: "Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău." Cine v-a spus că tinerii trebuie

să fie împreună? Cine v-a spus asta? Vă spun eu cine. Psihologii anilor '60. Ruptura între generații. Tinerii trebuie să fie cu adulții ca să se oprească din a se comporta ca niște nebuni naivi și să se alăture celor adulți și să lase deoparte prostia care duce la distrugere. Acum nu spun că nu poți aduce tinerii laolaltă, dar spun că dacă o faci, să ai toți părinții lor acolo. Și voi ziceți, "Bine, dar tinerii pierduți care vin în biserica noastră?" Păi, ce văd ei acum? Tinerii pierduți vin la tineretul vostru creștin în biserică și văd aproape același lucru pe care îl văd în casele lor; nici un părinte, copii învățând copii. Sau un tip un pic mai în vârstă cu spumă în păr învățând pe copiii voștri. Dar ce s-ar întâmpla dacă tinerii pierduți ar veni în biserica voastră și ar vedea copiii acolo, tinerii, într-o relație minunată, de dragoste împreună cu părinții lor și ar zice, "Uau! N-am mai văzut așa ceva înainte. Tatăl lui... uite la el. Îl iubește... Vreau să zic, își iubește tatăl. Adică uite... Deci asta e creștinismul?"

Vezi, dragul meu prieten, hai să zicem... Nu sunt doctor, dar vine un om la mine cu fruntea sângerând și spune, "Frate Paul, am fost peste tot. Nimeni nu îmi poate diagnostica problema." Și eu spun, "Păi, nu sunt doctor, dar te voi urmări 24 de ore." Și observ că la fiecare ora fixă, dacă bate ora unu el se lovește o dată în cap cu o cărămidă. Dacă bate ora două se lovește de două ori cu cărămida. Și dacă bate ora 12, se lovește de 12 ori cu cărămida în cap. După ce observ asta, precaut și atent, luând notițe 24 de ore, vin la el și spun, "Știi, cred că am descoperit problema." Nu sunt doctor, dar cred că am descoperit problema."

Este datorită aceluia patetism dintre noi, Biserica. De ce fac copiii noștri ceea ce fac? De ce sunt toate astea? E ca și acel drag sfânt bătrân, cineva l-a întrebat odată, el nu-și lăsa fiul adolescent să iasă cu o tânără să fie într-un loc retras. Și ei au zis, "Nu ai încredere în fiul tău?" El a spus, "Nu, nu am încredere în fiul meu. Ce v-a făcut să gândiți asta? N-am încredere în tatăl lui. Nu l-aș pune pe tatăl lui singur cu o femeie dacă n-ar fi soția lui și încă aș avea de pierdut mult mai mult decât băiatul. Eu am mult mai mult control asupra voinței mele decât un adolescent cu hormoni dezlănțuiți. Deci ce v-ar face vreodată să credeți că aș face asta?"

Noi încalcăm principiu biblic după principiu biblic după principiu biblic și apoi ne mirăm de ce totul este o mizerie.

În ultimul rând, foarte repede, întoarceți cu mine... Știți că atunci când spun "repede" vorbesc o întreagă alegorie sau cam așa ceva. Întoarceți la 1 Timotei. Ascultam câteva luni în urmă despre toate acele lucruri îngrozitoare care se întâmplă în a noastră – nici nu știu cum ați mai numit-o: republică, democrație, țară, nu sunt prea sigur, stat socialist – și eram așa de împovărat cum stăteam acolo și ascultam, și ziceam, "Oh, Doamne, ce pot face eu? Chiar acum, Domane, sincer, cu tot ce este în mine aș sări în mijlocul focului. Dacă este un rinocer care atacă, voi sări în fața lui. Doar spune-mi ce să fac. Vrei să mă duc la Washington și să stau în fața Casei Albe și să predic până mă aruncă în temniță? M-am săturat doar să le predic creștinilor și în biserici și toate astea. Doamne, țara merge spre iad. Doar aruncă-mă. Ce vei să fac? Aruncă-mă la ei."

Versetul 1 capitolul 4. "Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, 1 Timotei 4:1, "ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor." Acum, el merge mai departe spunând în esență tânărului Timotei că tot iadul va evada în cultură, că totul va înnebuni: oamenii ca fiarele.

Eram cu Conrad Mbewe câteva luni în urmă și l-am auzit predicând. Ei îl numesc 'Spurgeon al Africii' și este pe drept așa. Dacă aveți ocazia să îl ascultați, ascultați-l. Este unul din predicatorii mei preferați din lume. Și el a spus așa. A zis, "În Africa noi nu ne mai temem de fiare. Nu fugim de fiare. Noi ne temem de oameni și fugim de ei." El vorbea, desigur, despre depravare.

Dar el spune aici, "Timotei, doar lumea își va pierde controlul." Acum, ce-i spune că e de făcut? Versetul 6. "Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței." Și chiar acolo acest text a început să se lămurească pentru mine. "Paul?" "Da" "Lumea și-a pierdut mințile. Totul e pe cale să se întâmple. Este sub providența Mea, dar ascultă-Mă. Aceasta ar trebui să fie reacția ta în mijlocul întregului iad dezlănțuit, în mijlocul apostaziei, în mijlocul persecuției. Asta trebuie să faci. Hrănește-te constant cu cuvintele credinței."

Noi totdeauna vrem să fugim și să facem ceva. Vrem să reparăm ceva. Dumnezeu caută oameni de caracter, săbii lustruite. În primul rând, fiule, "hrănește-te cu cuvintele credinței și ale buneii învățături, pe care ai urmat-o până acum." Acest "pe care ai urmat-o" e foarte important. Cred că ne indică faptul că un simplu studiu intelectual al Scripturii nu va atinge ținta pe care Dumnezeu o are pentru oamenii Lui. Ei trebuie să asculte învățătura. Să înceapă să o urmeze.

Nu poți învăța doctrina bine până nu urmezi doctrina pe care o înveți. Și apoi el spune așa. Zice, "Ferește-te de basmele lumești și băbești." Dragul meu prieten, dă-mi voie să îți spun ceva. Toate aceste lucruri legate de Biserica emergentă, creșterea Bisericii, sensibilitatea culturală, aruncând pe fereastră sensibilitatea biblică, sunt doar o ceată de băieți doritori să se joace de-a biserica fără puterea lui Dumnezeu în viețile lor. Și mă voi ține de această declarație. E unul mai mic decât David încercând să se potrivească în armura lui Saul. La vânt cu ea. Cu cât te încrezi mai mult în brațul de carne, cu atât vei vedea mai puțin puterea lui Dumnezeu. El spune așa, pe de altă parte, "Caută să fii evlavios." Omul lui Dumnezeu, vrei trezire. Asta vreau și eu. Avem nevoie de o armată totuși. Dacă săbii puternice, dacă arme teribile de foc și săbii și armament vor fi lăsate să cadă din cer pe pământ pentru noi ca să luptăm cu ele, atunci noi trebuie să fim oameni de calibru care pot să folosească și să mânuiască acele lucruri și să lupte cu ajutorul lor cu un caracter sănătos.

Noi ar trebui să ne disciplinăm în vederea evlaviei. Tinerilor, disciplinați-vă în vederea rugăciunii. Disciplinați-vă în vederea citirii sistematice a Scripturii de la Geneza la Apocalipsa din nou și din nou și din nou. Disciplinați-vă în vorbirea voastră. Disciplinați-vă în compania pe care o aveți. Disciplinați-vă în vederea orei la care vă culcați și la care vă sculați. Acesta este un război. Disciplinați-vă. Tinerilor, pot să vă spun aceasta. Dacă nu sunteți cumva vreo excepție, fiind născuți în era în care v-ați născut, dacă aveți sub 30 de ani da, chiar sub 40, voi probabil duceți lipsă de disciplină pentru că nu ați putut niciodată să lucrați. Nu ați avut niciodată nevoie să lucrați pentru hrana voastră și tații voștri nu v-au pus niciodată să munciți așa de tare încât oasele voastre să urle.

Oamenii care au realizat multe și care au fost folosiți de Dumnezeu au fost oameni ai muncii în slujire. Asta e greu și vă va costa totul. Și când veți ajunge bătrâni veți fi frânți, dar puternici în lucrurile lui Dumnezeu. Disciplinați-vă în vederea evlaviei; "căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare." O, dragul meu prieten, cui îi pasă de 'viața ta cea mai bună acum'?

Eternitatea! În ziua când vei sta în acele săli de granit înaintea Domnului slavei și regi și cei mai mari oameni de pe pământ vor fi împărțiți și separați și selectați, unii aruncați în iad veșnic și unii invitați în glorie veșnică să trăiască pentru eternitate. Acești olimpici, cât de măreți sunt! Dar doar pentru un moment. Încep să se antreneze când au 4 și 5 ani. Ei nu fac altceva decât să se antreneze până la 22 de ani. Ei fug o cursă de 9 secunde pentru o medalie pe care și-o atarnă și asta-i tot.

Nu poți să dai în mod egal pentru lucrurile veșnice? Unii din cei mai mari oameni ai lui Dumnezeu au fost oameni foarte limitați în trupurile lor. În abilitățile lor ei sunt atât de limitați încât trebuie să se concentreze pe un singur lucru. Pe slujbă. "Căci deprinderea trupească este de puțin folos." "Iată un cuvânt adevărat și cu totul vrednic de primit! Noi muncim, în adevăr, și ne luptăm, pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeu Cel viu." Asta nu e o treabă de martir în care noi ne dăm inutil viețile pentru nimic doar pentru a fi distruse fără speranță. Nu! Noi Îl slujim pe Dumnezeu și Dumnezeu ne va onora pe noi! Noi ne punem speranța în asta și asta ne dă putere.

Oh, viața asta e un abur. Am 47 de ani, dar ieri am avut 21. Unde s-a dus tot? Este un abur! Cât timp ai putere, predică. Laud pe Dumnezeu că în providența Lui, ca tânăr, m-am cheltuit în Munții Anzi și în junglele din Peru făcând ceea ce acum nu mai am putere să fac. Cât ești tânăr, cât timp este putere în tine, muncește cu toată forța ta. Ia acele jocuri video stupide ale tale și calcă-le în picioare! Aruncă televizorul pe geam! Ai fost făcut pentru lucruri mai mari decât acestea!

Dacă ești fiu al Regelui, nimic din lumea asta nu te poate mulțumi. Nimic. Recomandați și învățați aceste lucruri. Acum, sunt atât de multe aici, dar uitați-vă la 15: "Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți."

Să presupunem că pe o masă de lemn copilul meu răstoarnă un pahar cu apă. Și prin natura ei, prin legile pe care Dumnezeu le-a pus în ea, apa se acumulează pe masă așa încât o poți vedea ca o baltă. Treci pe acolo și spui, "Este apă vărsată pe masă." Este destul de evident. Dar apoi vin și iau prosopul, îl trec peste baltă de apă și îl ridic. Și spun, "Eu nu mai văd nici o apă. Unde este?" Este absorbită în acest prosop.

Bărbăților, voi trebuie să fiți absorbiți în aceste lucruri.. de evlavie și de caracter. Bărbăților, vă rog, ascultați-mă, acest lucru este așa de important: Voi nu trebuie să vă petreceți zilele cântându-le-n strună membrilor carnali. Dedați-vă studiului, adânciți-vă, fiți așa de absorbiți în cunoștința și cunoașterea lui Dumnezeu încât oamenii să întrebe, "Unde este el? El era un așa om monden, așa prieten cu toți, așa un coleg arătos,.. unde este?" El este absorbit în aceste lucruri.

Noi suntem oameni ai lui Dumnezeu. Suntem slujitori ai Celui Prea Înalt. Ar trebui să se vorbească despre noi. Ar trebui să avem o privire distantă în ochi către un munte îndepărtat. Cel mai mare lucru pe care îl putem face pentru poporul nostru este să fim oameni ai lui Dumnezeu absorbiți în lucrurile lui Dumnezeu, pentru ca atunci când ne deschidem gura, să iasă Cuvântul lui Dumnezeu.

Unde merg eu la biserică, Jeff Noblit este pastorul principal cu predicarea. El s-a dedat totdeauna studiului. Dar când am ajuns acolo am vorbit cu el și cu alți lideri, și oridecâte ori cineva mă

întrebă ceva, eu spun așa: "Vă rog faceți acest lucru: luați povara fratelui Noblit pe cât posibil, și lăsați-l să trăiască în acel studiu cu Dumnezeu, pentru că am copii aici.. și cel mai mare cadou pe care mi l-ar putea face, este să studieze să se arate calificat și să vină la acel amvon în puterea Duhului Sfânt și să proclame "Așa vorbește Domnul..." corectând și muștrând, dând promisiuni mărețe și avertizări... Vă rog, faceți asta, pentru mine." Pastore, te rog, fă asta pentru poporul tău; pentru că spune: "Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă."

Acum, să încheiem cu aceasta: Acest verset nu înseamnă aproape nimic în comunitatea evanghelică de azi. Câți pastori și predicatori credeți că iau în serios, "Trebuie să fiu cu luare aminte asupra mea, pentru a asigura mântuirea pentru mine și pentru cei ce mă ascultă." Am o întrebare pastore: Când a fost ultima dată când ți-ai examinat propria ta viață să vezi dacă ești în credință? Ca să vezi dacă Îl cunoști cu adevărat.

Vezi, dragul meu prieten, eu am o mare asigurare când studiez propria mea convertire, când discut despre ea cu alți oameni, când mă uit peste cei 20 de ani ai pelerinajului meu cu Hristos, am o mare siguranță că am ajuns să Îl cunosc pe Hristos. Dar chiar acum, dacă mă depărtez de la credință și mă duc și continui să merg în acea direcție, în erezie și caracter lumesc, ar putea fi cea mai mare dovadă că niciodată nu L-am cunoscut, că totul a fost o lucrare a cărnii. Știu că ce vă spun e remarcabil pentru voi. Vă gândiți: "O, n-am mai auzit așa ceva."

Citiți "Călătoria creștinului". "Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii tale: stăruiește în aceste lucruri căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă."

Dumnezeu să binecuvânteze Biserica Sa.